

QUITIM av Magdalena Nordin

Quitim är ett socialt medium som är en slags imitation av Instagram. De bilder som jag hittar där är mest olika typer av matbilder så som pasta-block, pizza med pommestrider ovanpå, frukostar och dumpstrade produkter. Men också en hel del prunkande växter, naturmotiv, djur och selfies. Vid en första anblick verkar det som vilket socialt medium som helst, men det som skiljer det åt är ideologin. Så här står det på Quitims startsida:

We are a federated, open source, non-profit, non-commercial, mobile image sharing community. When you sign up here you become an activist in the online anti-capitalist struggle, a part in building an open and non-commercial space where we can interact and organize without profit driven corpora-

dumpstrade produkter

tions interferering and sabotaging our communications.

Adressen är <https://quit.im/>

Jag registrerade själv ett konto för ett par veckor sen. Från början var mest tanken att jag ville vara med och stödja alternativa sociala medier genom att bidra med innehåll, men det ledde ganska snabbt till att jag blev helt fast. Så fort jag är någonstans och allt är härligt, t ex när jag sitter i solen så tänker jag att det här ögonblicket måste jag quitima! Trots få användare är det relativt hög aktivitet. Fördelen med färre användare är att det är lätt att hänga med i flödet och man blir mer sedd.

Funktionerna är dom samma som Instagram fast allt är fulare. När jag ska titta igenom bildflödet så är bilderna för stora för skärmen så att man

ögonblicksbild med filtret "che"

måste scrolla för att se hela innehållet i bilden. Det är svårt att avgöra vilken målgrupp Quitim försöker rikta sig till. På inloggningssidan så möts jag av en bakgrundsbild som ser ut som är tagen från nåt friluftssportmagasin. Bilden föreställer ett hav med klippor i skymning och på klipporna är det nåt slags sovtält som ser ut att vara toppmodernt och i vattnet ligger segelbåt. När jag loggar in på min användare så hittar jag olika Clip Art-liknande symboler längst ner på sidan som man kan klicka på för att gå in på sin profil, senaste kommentarer och likes, ladda upp ny bild etc.

Det finns ett stort utbud av filter att lägga på sina bilder som t ex Punk, Bourgeoisie, Red Star, Armchair, Buddah, Queer, Postcolonial, Lazy Days och Matrix. Jag brukar sällan använda mig av dom eftersom de förstör bilderna. Tanken med ett filter är väl att det ska ge en romantisk skimmer över bilden ungefär som ett gammalt fotografi, men de flesta ser mest ut som en misslyckad färgkorrigerings. Det sämsta filtret är nog Che, det stilliserar bilden i svart, vitt och en gråfärg så att man knappt ser vad bilden föreställer.

De som ligger bakom Quitim är internetaktivisterna Hannes Mannerheim och Mikael Nordfeldth. Jag har kontaktat dom för en intervju. Ingen av

dom går att ringa eller smsa eftersom de inte använder telefon så därför var jag tvungen att använda mig av en chatt som heter XMPP för att kunna få tag i dom. Själva intervjuerna är också gjort i den chatten. Först

kontaktede jag Hannes som bor i Norrköping.

INTERJU MED HANNES

Maggan: Hej hur mår du och vad har du gjort idag?

Hannes: Hej det är jämna plågor och jag har typ vattnat pelargonerna och klickat på nätet.

Maggan: Som jag förstår är det du som har skapat Quitim, eller heter det Quittagram? Har hört lite olika.

Hannes: Ja, det heter Quitim.

Maggan: Hur länge har det funnits?

Hannes: Ett par veckor! Men jag gjorde det förra våren, men sen tröttnade jag och gjorde det inte offentligt.

Maggan: Vart är servern stationerad?

Hannes: I en verkstad i skogen utanför Norrköping. Den körs på en vanlig hemuppkoppling

men det är inte riktigt tillåtet, så vi tunnlar trafiken genom Stockholm, för att inte Telia ska upptäcka att vi bedriver "verksamhet".

Maggan: Hur många registrerade användare finns på Quitim?

Hannes: Det är bara några stycken som använder det hittills.

Maggan: Ok, men om man kollar i flödet så är det typ 4 pers som postar bilder?

Hannes: Ja, precis, tror det. Jag har faktiskt inte kollat om det är fler aktiva men som inte följer oss.

Maggan: När jag går in på din användare så är det mest bilder på olika sopor som du verkar vilja äta?

Hannes: Ja, jag hämtar min mat i livsmedelsbutikernas containrar. Det är kul att fota.

Maggan: Är det din försörjning? Det är ju svårt att betala hyra och försäkring med sopor?

Hannes: Ja tyvärr! Nej jag har jobbat lite som konsult med webb och sånt, men jag har inte pallat sälja mig så nu är jag typ pank. Tänkte försöka sälja en lampa som jag tror jag kan få 1500 för.

Maggan: Hur kom du på idén att starta Quitim?

Hannes: Vi driver redan quitter, som är ett Twitter-alternativ, så det är lite samma idé.

Maggan: När du säger "vi", vilka menar du då?

Hannes: Jag och @3mp0, Emil, min kusin och

bästa vän. Jag är idiot när det kommer till att konfigurera servrar och sånt. Kan bara göra ytliga grejer.

Maggan: Ibland ser jag folk som folk likeat och om man klickar på dom så hamnar man på Quitter, hänger de ihop på något sätt?

Hannes: Ja precis, både Quitter och Quitim är baserat på "GNU social", som är decentraliserat, typ som epost. Du kan mejla från gmail till hotmail, och du kan följa folk på Quitim från Quitter. Osv.

Maggan: Ja för det var nån gång jag försökte posta en bild och hamnade på GNU social, jag antar att det är en bugg.

Hannes: Ja, det är fullt med buggar!

Maggan: Mikael Nordfeldth, eller "MMN-o" som han kallas på internet, är också en flitig användare av Quitim och Quitter. Han verkar också vara inblandad på nåt sätt, men jag fattar inte riktigt hur. Vill inte ställa korkade intervjufrågor.

Hannes: Han är den som de facto utvecklar själva grunden GNU social alltså. Finns ju en del folk i USA osv som verkar ha en självbild att de är "GNU social-utvecklare", men det är ju MMN-o som gör allt.

Maggan: MMN-o är ju väldigt idealistisk i allt på internet har jag märkt. Väldigt få orkar ju vara det. Är du lika idealistisk? Jag vet att ingen av er två använder telefon t ex.

Hannes: Haha men att jag inte har telefon är inte av puritanska skäl utan rent känslomässiga. Tycker det är obehagligt att prata i telefon. Jag brottas lite med idealismen... vet inte riktigt. Quitter och Quitim är nån slags kompromiss mellan pragmatism

och idealism på ett sätt.

Maggan: Varför ska man använda Quitter och Quitim istället för det som alla andra använder?

Hannes: Officiellt är det för att bli aktivist i en rörelse för att skapa allmänningar, alternativa strukturer som tränger undan det kapitalistiska produktionssättet. Men eventuellt får en nöja sig med att vara "sten i skon". Jag tänker att det kan vara viktigt att inte ge sig, att kämpa på. På ett rent personligt plan så tycker jag det är skönt att det är så få användare, jag blir mindre ängslig. På min Instagram är jag typ "smakfullt deprimerad", något jag inte är på riktigt.

Maggan: Har du gjort något annat på internet som man borde känna till?

Hannes: Det roligaste jag gjort var något som hette/heter "beaneditor". Det är en programvara för att själa texter från bloggare och tidningar på nätet, och sätta ihop en egen tidning av texterna. Jag skaffade en A1-skrivare och började skriva ut tidningarna och skicka till folk, men sen pajade skrivaren. Men det var sjukt dyrt med bläck. Så jag köpte nåt kinabläck som satte igen skrivhuvudet och det kostar lika mycket att köpa reservdelar

som att köpa ny skrivare.

INTERJU MED MIKAEL (MMN-o):

Mikael Nordfeldth bor i Umeå, samma stad som jag så vi möttes upp över en kanna kaffe. Han gick med på att bli intervjuad om jag kunde tänka mig att skaffa en egen server som motprestation. När jag kom dit hade han med sig nån stor grej som tydligen var min nya server och under intervjun passade vi på att installera den.

Maggan: Hej hur mår du och vad har du gjort idag?

MMN-o: Jag har kaffe och jag andas, så det är nog helt okej. Har hittills varit och dragit lite nätverk i en smörgrop i Umeå Kulturhus, som ockuperades förra året och numera egentligen har verksamhetsstopp på grund av ett bygglov som förhindrar annat än järnvägsverksamhet. Däremot tänker jag att datorer och nätverk, det har ganska mycket med järnvägar att göra. Tåg - och alla fordon - är ju typ datorer idag.

Maggan: Och just nu håller jag också på att få nån slags server på kulturhuset, därför är det en fläkt som låter jättehögt medan vi gör intervjun

så det är tur vi gör den via nån slags chatt. Varför ska jag ha en egen server?

MMN-o: Varför ska du ha en egen lägenhet? För att känna sig trygg. Ifall du hostar din mail eller dina privata bilder hos någon knasig amerikansk molnleverantör så vet man inte vad de hittar på. Typ raderar allt, lämnar över allt till högst bjudande - eller någon statlig övervakningsmyndighet till exempel. Utan att fråga. Eller för den delen så är alla andra administratörer klantiga, så de kanske inte har backup på grejer. Då har du inte särskilt mycket konsumenträtt eller för den delen möjlighet att åka hem och banka på dörren till den som ansvarade över datat.

Maggan: Varför har du ingen telefon?

MMN-o: Jag har en telefon, tyvärr, men jag lämnar den hemma oftast. Håller på att bygga en XMPP-telefon-brygga på grund av min deltidsanställning där arbetsgivaren inte migrerat till 2000-talet och internetkommunikation ännu. Ungefär som resten av samhället alltså. Med en sådan brygga kan folk använda telefoner och jag

kan lämna min hemma, ansluten till internet, så meddelanden osv vidarebefordras via internet till mig.

Maggan: Varför hatar du telefonen?

MMN-o: Det är inte telefonen jag hatar, den är ju bara en dator och gör inget ont om inte jag ber den att göra det. Däremot känner jag ett starkt obehag när jag tänker på mobiloperatörerna och mobilnätet. Alla är dåliga på något vis, antingen säljer de övervakningsutrustning till diktaturer eller så arbetar de aktivt emot nätneutralitet och vill göra om internet till en slags marknadsplats snarare än ett kommunikationsmedel. Samt så är alla beroende

av slutna standarder och teknik med bakdörrar. Trots att telefonnätet bevisats osäkert - typ dålig kryptering, sårbart för "denial of service"-attacker etc. - många gånger om så fortsätter de att arbeta efter "security by obscurity"-metoder och litar på att non disclosure-avtal är bättre för säkerheten än att experter granskar den.

Maggan: Många använder Skype istället för telefon, men det använder du inte heller?

MMN-o: Nä, Skype ägs av Microsoft. Till och med innan de ägdes av Microsoft samarbetade de aktivt med t.ex. Kinas regering för att dekryptera demokratiförespråkarens kommunikation så de kan... ja göra vad nu än Kinas regering gör mot dissidenter.

Maggan: Jag fattar inte grejen med Quitter och GNU social, kan du inte förklara pedagogiskt?

MMN-o: GNU social är vad som får allt att fungera i bakgrunden. Det finns ett gränssnitt som ser ut som typ 90-talets fantastiska webb som tillhör GNU social. Däremot verkar vanliga män-

niskor, som inte är som typ mig, bry sig om hur saker ser ut snarare än funktionalitet. Så Hannes knåpade ihop en fin front-end fylld med ögongodis och som bättre passade användarnas förväntningar. De första versionerna av "Quitter" såg ut ganska mycket som vanlig GNU social, bara lite mer estetiskt, men sedan lyckades han få ihop en grym Twitter-klon - fast-ännu-bättre som blev superpoppis. Hans senaste projekt är en Instagram-klon - fast-ännu-bättre vilken redan hunnit bli superpoppis.

Maggan: Men är det inte viktigt med det estetiska? Är det inte godare att dricka kaffe ur en snygg mugg?

MMN-o: Ptja, jo. Typ. Fast nog kan man leva med buggar och brister här och var ifall det ur idealistisk synpunkt är bättre. Folk som utövar sin konsumentmakt i vanliga butiker kan ju välja en slags maträtt för att den etiskt eller hälsomässigt sett är "bättre", även om man smakmässigt hellre skulle välja något "sämre". Samma människor borde fundera över sina val kring de webbsajter och onlinetjänster de använder.

Maggan: Är GNU social någon form av aktivism?

MMN-o: GNU social är ett GNU-projekt. I sin helhet har som målsättning att producera ett fritt och öppet operativsystem som följer de fyra reglerna för fri - som i libre, inte gratis - mjukvara. Det kan man nog säga är en slags aktivism.

Maggan: Jag har hört att om man postar ett inlägg på Quitter och ångrar sig och raderar det så kan alla andra fortfarande läsa det eftersom det redan är postat. Stämmer det?

MMN-o: Har jag skickat iväg det har det lämnat min kontroll. Precis som att du skickar mail kan

du inte gå in i deras inbox och radera det. GNU social är ett decentraliserat nätverk. De fungerar så att om en knutpunkt går ner så kommer alla andra fortfarande att fungera runtomkring den. När du tar bort ett meddelande på GNU social kan du bara ta bort det från din egen server.

Maggan: Men visst menar du inlägg som man postar i flödet?

MMN-o: Ett inlägg man skriver kommer att distribueras till ens följare. Om dessa följare ligger på en annan server kopieras inlägget till dem. Du kan skicka en förfrågan, med teknik eller "mannuellt", till andra att ta bort dem. Men det finns ingen garanti att andra lyder dig.

Maggan: Som jag förstår har du stängt ner alla kommersiella sociala medier och håller hus på andra ställen. Varför ska man använda Quitim och Quitter istället för de kommersiella alternativen?

MMN-o: Jag vet inte, jag tycker man borde använda epost och XMPP istället. Webben borde dö, jag fattar inte varför webbläsaren ska agera ett andra operativsystem. Vi har ju vanliga datorprogram - epost, kontorssviter, chattprogram och så - varför återimplementeras allt detta i webben? Tittar man på typ Facebook är det ju inte bara annat än en BBS från modertiden med lite finare grafik och en Mark Zuckerberg som tjänar pengar på dina semesterbilder. Det är nog en bra anledning till att använda Quitter och Quitim istället för kommersiella tjänster. Då slipper man få sina semesterbilder publicerade i reklamsyften.

Maggan: Som jag förstår är uppbyggnaden och användningen av Quitter och Quitim väldigt ideologiskt drivet. Men är det roligt att hänga där, alltså som ett fritidsintresse?

MMN-o: Ja, alltså. Det är sjukt mycket trevli-

gare stämning på GNU social-nätverket än hos de slutna, kommersiella tjänsterna. Det finns inga algoritmer som sorterar bort inlägg för att de inte är populära nog etc, så man slipper den där het-sen med att bara publicera en massa inlägg bara för att synas litegrann. Snarare är det så att om någon spammar ens flöde med skräp tar man bort den prenumerationen. Ens kontakter kallas inte för "vänner", så det är inte lika dramatiskt ifall man slutar följa någon.

Maggan: När jag går in på Quitter så ser jag att det är fullt med spanjorer, hur kommer det sig?

MMN-o: Det var någon spansk Twitterstjärna som blev blockerad för någon löjlig icke-sak och sade åt sina 150000 följare att lämna nätverket och byta till Quitter istället. Då blev Hannes lilla server på quitter.se överrumplad och kraschade, men efter att vi startade upp några fler noder i nätverket - t.ex. quitter.es för "España" - så kunde vi hantera invasionen. Det publicerades en massa i spansktalande världens största media om Quitter - det antikapitalistiska social nätverket för de som vill lämna de kommersiella tjänsterna. Helt felaktigt förstås, eftersom det bara råkade vara första texten som presenterades för besökare på specifikt Hannes nod. Själva nätverket är ju dock fritt och öppet, så även kapitalistsvin kan installera sina egna noder och börja kommunicera med vänsterpaket på lika villkor. Att starta sin egen nod kan vem som helst göra på sin uppkoppling hemma till exempel. Vilken dator som helst kan användas för att tillhandahålla en hemsida, typ en gammal laptop eller något. Umeå Hackerspace exempelvis kör sin nod på en kasserad superdatorserver från Umeå Universitet i ett asbest-isolerat förråd i sina föreningslokaler.

Maggan: För jag ska också installera en quitimnod nu när serverinstallationen är klar.

MMN-o: Precis och vi kan förhoppningsvis gömma den i en smörgjrop i kulturhuset. Bara man har

tillgång till ström och internet kan man vara helt självförsörjande på internetfronten. Självhosta alltså, från epost till sociala medier och ens backup av filmarkiv och pinsamma festbilder.

Maggan: Vad är det för slags bilder och diskussioner som pågår inne på Quitim?

MMN-o: Det är väl typ som Instagram. En massa äckliga bilder på mat som folk äter och emo-selfies för att väcka uppmärksamhet om hur alternativ man är. Jag skickar typ upp bilder där jag låtsas vara sofistikerad med något konstigt filter som gör att det ser konstnärligt ut också. Jag fattar inte riktigt grejen, så jag är fel person att fråga. Jag letar bara efter buggar typ.

Maggan: Jag var inne på din Quitimanvändare, du hade lagt upp en bild på när du åker lokalbuss. Busskort är ju väldigt lyxigt, det kan man inte göra om man lever på sopor.

MMN-o: Det är för att jag är så bekväm av mig. Jag har ju lyxjobb som fritidsledare för kommunen så jag kan betala för mig. Betalar till och med hyra för mig numera. Men sedan - inte för att jag vågar göra sådant - men busskortet i Umeå är ju lätta att kopiera. För ett par år sedan anmälde jag, misstänkt för urkundsförfalskning, när jag publicerade information om hur man skaffade gratisresor i hela Norrlands kollektivtrafik. När de bytte systemet för något år sedan visade jag att systemet fortfarande var i princip lika sårbart.

Maggan: Gratis busskort hade suttit fint, men sen har jag hört att du har bott i ditt förråd, det låter ju också väldigt ekonomiskt.

MMN-o: Det där med att jag bodde i förråd var för att jag var snål och hyrde ut alla rum i kollektivets lägenhet inklusive vardagsrummet. Sedan brann hela lägenhetskompaket ner på julafon

2008, men det var nog bara bra för kvartersvärden hade lämnat någon lapp ett halvår innan om att jag inte fick dra el till mitt förrådsutrymme. Jag tror inte jag hade klarat mig oupptäckt särskilt länge till, även om jag redan hade bott primärt i förrådet i ett år vid det laget. Numera slipper jag i alla fall vakna varje vardagsmorgon av att någon som ska till jobbet kommer in och bänglar omkring med sin cykel. De var nämligen parkerade på botenplan i samma korridor som förrådet jag bodde i. Fördelen med att inte vara för snål, antar jag. Det är mycket trevligare att vara bekväm av sig.

Maggan: Jag vet att du har vart med och startat och drivit Umeå Hackerspace. Det är nån slags förening där man kan syssla med teknik, datorer, tv-spel och liknande. Har vart nere i den lokalen några gånger, bra ungdomsgårdshäng för mig som är över 30 och inte har nånstans att gå. Men sen vet jag att du har varit delaktig i produktionen av Umetv, alltså öppna kanalen i Umeå. Vad brukade ni sända då den var i bruk?

MMN-o: Förutom en massa filmade studentispex så var det klassiker som fotoserierna "Baka med wadis" samt ett par cameos av den konservativa tyska politikern Helmut Kohl i ett program som typ

recenserade olika slags smör. Höjdpunkterna var nog programmet "Kunskapsafton" och "Awesome", båda sändes live från vardagsrummet i det kollektiv jag bodde i. Vi hade en scen av lastpallar, en enorm ikonbild av Göran Persson med tillhörande altare och förstås en gästande lokala profiler som deltog i debattpaneler och dylikt.

Maggan: Nu verkar servern vara färdiginstallerad. Ska sätta mig in i det nu. Tack för intervjun!
MMN-o: Tack själv. https://www.facebook.com/help/delete_account

